

nu vil ordne denne, medens man overlader til den lovgivende eller den bevillende Magt hvert Aar at træffe Bestemmelse om, hvor stor Skat der skal opkræves efter disse Regler. Dersom Udvalgets Forslag i det Hele taget eller i det Væsentlige bleve vedtagne, mente man, at der i det første Aar maatte opkræves et Beløb af  $1\frac{1}{2}$  Million Pd. i Indkomstskat; det næste Aar vilde man maasse kunne nøies med 1 Million, og saaledes vilde det i Tidens Løb gaa stærkt nedad. Naar en saadan Nedgang fandt Sted, vilde man i det Apparat, som man havde tilveiebragt, have et Middel ihænde til at foretage andre Skatterefor-mer, enten saadanne yderlige Nebstættelser i Tolden, som man i Aar havde næret Betænkelse ved at vedtage, eller ogsaa Forandringer i andre Skatter, som man fra alle Sider er enig om at anse enten for forfæstelige eller i alt Fald for ubølgelig ordnede, som f. Ex. Sportelsafgifterne, Stempelafgiften, Bygningsafgiften o. fl. a. Det vilde være mig meget høit, dersom den høitberede Minister kunde give Thinget nogen Udsigt til, at Regjeringen vilde gaa ind paa en saadan Vei som den her foreslaaede, der, som allerede fremhævet af foregaaende Læser, i Virkeligheden er Betingelsen for, at vi kunne komme til en gjen-nemgribende Forbedring i vort Skattesystem. — Dersom det maa være mig tilladt at fremdrage et Par Eksempel, vil jeg tillige med det ærede Hings Tilladelse blive nødt til at omtale et Par af de øvrige forelagte Forslag til Toldlove, som staa i Forbindelse med det foreliggende Forslag, da der finder et nært Sammenhæng Sted mellem Toldloven og hine Loves Bestemmelser. Det er de to Love, som ere forelagte angaaende Sukker, hvortil jeg vil tillade mig at knytte nogle Bemærkninger, da de ogsaa vilde have Indvirkning paa den Ansættelse, der i selve Toldlovsforlaget er opstillet med Hensyn til Sukker. Sukker er, som bekendt, den vigtigste af alle vore Toldgen-stande, idet den Indtægt, som fremkommer af denne Artikel, udgjør noget over en Fjerdedel af alle Toldindtægterne, og det er derfor ikke saa underligt, at man saavel fra den ene som fra den anden Side kommer tilbage til dette Punkt. Det er ikke Besyttel-sesspørgsmaal, jeg her vil omtale; derom var det maaste noget Mere at sige, men det er allerede blevet omtalt af den ærede sidste Læser. Derimod vil jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at Udførselsgodtgjørelsen for Sukker er bleven sat anderledes i Aar end ifjor, og man er vistnok kommen dertil ved en urigtig Beregning under Lo-ven om Roesukker. I denne Lov er man nemlig kommen til at sætte Afgiften paa raffineret Sukker noget høiere, end den i Virkeligheden burde være; det er ganske ubetydeligt, nemlig 13 Sk. for 100 Pd.; men ved den Feil, man saaledes der har begaaet, har man fundet, at Toldlovens Bestemmel-ser om Udførselsgodtgjørelse ikke passede, og derved

har man troet sig nødt til at maatte forandre dem, medens man ikke har forandret Udførselsgodt-gjørelsen for uraffineret Sukker, hvormod man igjen som Følge deraf har forandret Udførselsgodtgjørel-sen for Sirup. Den ene Feil er bleven ved at trække den anden med sig; det er en Række af Smaafeil, som jeg antager meget let vilde blive klarede, naar Sagen bliver drøftet i et Udvalg, og den ærede Minister modtager en nærmere Fremstilling deraf. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa den burde rettes, maa være den, at man i Roesukkerloven ikke satte Afgiften paa uraffineret, men Afgiften paa raffineret Sukker i Spidsen, thi det endelige Maaal for Roesukkerfabrikationen er dog at frembringe raffineret Sukker. Afgiften af dette bør sættes akkurat lige med Toldgodtgjørelsen for raffineret Sukker, og i Denhold dertil bør Afgiften af uraf-fineret Sukker fastsættes efter det Forhold, som er opstillet i Lovforlaget. — Den anden Bemærk-ning, som jeg vil tillade mig at gjøre med Hensyn til Sukkeret, angaar den lille Lov, som ifjor blev vedtagen om vestindisk Sukker, hvorved Sukkeret blev delt i tre iftedetfor i to Positioner, og hvorved der blev tilstaaet en vis Begunstigelse for vestindisk Sukker. Naar Sukkerfabrikationen op-staar her i Danmark, vil det vistnok være en Ret-færdighed imod de indenlandske Sukkerfabrikanter ikke at lade nogen Begunstigelse bestaa for det vestindiske Sukker. Det kunde forsvares, saalange Vestindien stod ligeoverfor Ulandet; men naar det kommer til at staa ligeoverfor danske Sukkerfabri-kanter, turde det være ubilligt ligeoverfor disse at lade den Begunstigelse blive bestaaende, som blev indført ved Loven af 1871. Dermed vil jeg ikke have sagt, at Mustovados bør beskattes lige saa høit som andre Sukkere; de bør have en noget billigere Told, og Sukkertoldkommissionens Betænk-ning indeholder Vejledning til, hvor meget de bør have. Jeg vilde foreslaa, at der allerede i den lille Lov, som fornyer Sukkertoldloven, blev fast-sat, at de alle nu skulde svare 16 Sk. mindre pr. 100 Pd.; det vilde svare til det Forhold, som er ud-regnet i Sukkertoldkommissionens Betænkning. Nu har det en Lettelse af mellem 30 og 40 Sk. pr. 100 Pd., men det bliver som sagt en Begunstigelse paa de indenlandske Sukkeraffinadørens Besøftning. Denne Forandring burde vistnok allerede indføres i den lille Lov, som forlanger Fristen for Sukkertold-loven af 1871, og den bør selvfølgelig tillige over-føres i den egentlige Toldlov. — Der er ikke saa faa andre Punkter, som jeg kunde være tilbøielig til at gaa ind paa; men da det vist ikke her kan være hensigtsmæssigt at fordybe sig i Einzeltheberne, skal jeg indskrænke mig til, hvad jeg nu har sagt.

**N. Jensen** (Aarhus Amts 3die Valg-freds): Det egentlige Endemaal, som al Toldre-form bør stræbe efter at naa, er uden Tvivl det at aflaste al Told og indføre fuldstændig Frihan-del; thi derved vil der udvikle sig saadanne natur-